

ע"פ 1575/15 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 1575/15

לפני: כבוד השופט נ' הנדל
כבוד השופט צ' זילברטל
כבוד השופט א' שהם

המערער: פלוני

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי תל אביב
מיום 08.01.2015 בת"פ 60735-07-14 שניתן על ידי
כב' השופט צ' גורפינקל

בשם המערער: עו"ד דניאל טולדו

בשם המשיבה: עו"ד אייל כהן

פסק-דין

השופט נ' הנדל:

1. המערער הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בארבעת האישומים שהופיעו בכתב האישום: על פי האישום הראשון, הוא הורשע בעבירה של שהייה בלתי חוקית בישראל לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה בישראל, התשי"ב-1952, בכך שנותר

עמוד 1

בישראל שלא כדין, לאחר שהגיע מניגריה בשנת 2009 וקיבל הוראה - שלא ביצע - לעזוב את הארץ החל מיום 10.12.2012; הרשעתו באישום השני, בתקיפה בנסיבות מחמירות, היא על כך שתקף את בנו הקטין, שנולד בשנת 2011. במהלך תקופה שהסתיימה בשנת 2014 דחף אותו, סטר לו וגרר אותו על הרצפה. על פי האישום השלישי הוא הורשע בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש ותקיפה בנסיבות מחמירות, בגין תקיפת בת זוגו וחברתה בעת שניסו להיכנס לדירה, תוך גרימת חבלה של ממש לבת זוגו - דימום בשפתה ובסנטרה ושפשוף בידה. המערער ניסה למנוע מהן מלהיכנס לדירה, ואף ניסה לקחת מבת זוגו את הבן. על פי האישום הרביעי, הוא הורשע בעבירות של סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה ובעבירות תנועה נוספות, כגון אי ציות לרמזור אדום ונהיגה בזמן פסילה וללא רישיון נהיגה. זאת שכן כאשר הגיעו שוטרים לעצרו בעקבות האירועים שתוארו לעיל - הוא החל לברוח מהם ברכבו, תוך שהוא נוהג בצורה פרועה, מסוכנת ומסכנת: נסיעה מהירה תוך חיתוך נתיבים, עלייה על אי-תנועה, חציית צמתים באור אדום והתעלמות מתמרורים.

בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו, ת"פ 60735-07-14, כב' השופט הבכיר צ'גורפינקל, גזר על המערער חודשיים מאסר בגין האישום הראשון; שנת מאסר בפועל ותשעה חודשי מאסר על תנאי בגין האישום השני; שנת מאסר בפועל ושנת מאסר על תנאי בגין האישום השלישי; בגין האישום הרביעי נגזרו עליו ארבע שנות מאסר בפועל ושנת מאסר על תנאי. בית המשפט המחוזי חפף את עונשי המאסר בפועל בגין האישומים הראשון, השני והשלישי, באופן שרק שישה חודשים מתוכם יצטברו לעונש המאסר בפועל שנגזר בגין האישום הרביעי. התוצאה היא שעל המערער לשאת בעונש מאסר בפועל לתקופה של ארבע שנים ושישה חודשים. כמו כן נפסל המערער מלנהוג למשך תקופה של שלוש שנים.

הערעור הוגש נגד הכרעת הדין וגזר הדין. אמנם, לאחר שהסנגור השמיע טענותיו, ועל רקע הערותינו, חזר בו המערער מהערעור על הכרעת הדין והתמקד בחומרת עונש המאסר בפועל. לגישתו העונש שהוטל עליו בגין נהיגתו בעת שברח מהשוטרים חמור יתר על המידה, ואילו המדינה סומכת את ידיה על גזר הדין.

2. אכן, נכון הוא כי הדגש בגזר הדין הושם על האישום הרביעי - סיפור המרדף. ואולם, אין להתעלם מהמשקל שיש להעניק לשלושת האישומים הראשונים. לכן, גם אם נניח שיש לקבל את עמדת הסנגוריה בקשר לחומרת העונש שנגזר בגין האישום הרביעי, התוצאה הכוללת איננה חמורה מדי. מעבר לכך, אין אנו סבורים כי בית המשפט החמיר בעונש שנגזר על המערער בגין האישום הרביעי. מהתיאור העובדתי בכתב האישום עולה כי הנסיעה לא ארכה עשר דקות בלבד, אלא פרק זמן ארוך יותר. מיקום הנסיעה הפרועה של המערער והיקף הסטייה מנורמות הנהיגה הבסיסיות יצרו סכנה של ממש. החברה אינה יכולה לנקוט גישה סלחנית כלפי התנהגות כזו. כל נשכח את הכוח הקטלני שטמון בכלי רכב. אפילו לו היה העונש נוטה לחומרה, ודאי אין זה במידה המצדיקה התערבות על פי דין מטעם ערכאת הערעור. לאמור, לא נפלה טעות באופן שבו בית המשפט הפעיל את שיקול דעתו לנוכח המעשים שבגינם הורשע המערער. הלה הודיע לבית המשפט בסיום הטיעון כי הוא מצטער על מעשיו וכי למד את לקחו. יש לקוות שכן הדבר.

3. הערעור נדחה.

ניתן היום, ז' בסיון התשע"ו (13.6.2016).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט
